

Baggertaol en Meulepraot

't Zal de trouwe lezers van de diëlectstuksies nie ontgaon zijn dat d'n Historische Verêêniging weer een nieuw boek het uitgebrocht. Nou mense, ik kà je verzekere dat 't een standaardwaarek is geworde. 't Is netuurlijk een open deur dà Slierecht grôôt en bekend is geworre deur d'n baggerderij. En boeke over baggermeules, hoppers en zuigers zijn d'r ok zat. Dat gong dan aaltijd over de schepe, de baggerdiepte en emmerinhoud, waer ze gebouwd wazze en voor welleke aaignaer, technische verhaole dus. Mor nog nooit hebbe me is geluisterd naer de manne zellef en hoe de vrouwe en kaanders van de baggeraers 't êên en aander hebbe ervaere. Daerom is 't fijn dat 't 'r aaindelijk van is gekomme dat de baggeraers zellef is aan 't woord magge komme mè waergebeurde verhaole. Verschaaijene baggeraers vertelle hoe 't 'r aan toe gong op de schepe. D'r is wel vaak een romantisch waosie overheen gelege en d'r zijn staareke verhaole verteld, maor van rozegeur en maoneschijn was bepaold gêên spraoke. Wel hoe of de waarekelijkhaid was, hoe d'r gesappeld mos worre in weer en wind. Hoe de manne hebbe motte vechte om een menswaardig bestaon te krijge op de baggerschepe en hoe d'r gestreeje mos worde voor een fesoenlijk lôôn. Daer is wat minder van bekend. Om daer nou achter te komme zou aagelijk iedere Slierechter die grôôs is op onze baggernaom en -faom deuze uitgaove motte leze. 't Bezondere van dut boek is dat 't in twêê taole is verschene. Eerstes in ons aagige Slierechs diëlect, hietende: 'Baggertaol en Meulepraot' en in het Standaard Nederlans: 'Baggertaal en Molenpraot'. Op de baggerschepe gebruikte de waarekers d'r aagige jargon. Vaktaol die ze zellef in de lôôp van de jaere hebbe ontwikkeld. Daer is een ampart hêôfstuk aan besteed mè verklaoringe d'r bij. Maor de grôôtste verdienste van dut boek zijn de verhaole van die ouwe baggeraers die as koksie op een meule begonne en die d'r aagige wisse op te waareke tot meulebaos of een aandere functie. Manne van Slierecht die uitgezwurreve zijn over hêêl de wêreld, die in bekant aalle haoves, kenaole en reviere mè grôôt vakmanschap hebbe gebaggerd en daerbij soms jaere van huis wazze. Vergeet ok aal die moeders nie die vaoder en moeder gelijk mosse weze en 't krôôst allêên grôôt mosse zien te krijge as vaoder weer is een buitelans putjie had. Aareg aerdig is ok 't hêôfstuk: 'Een baggermeule, wat is dat aailijk voor een ding'. Dà 's best belangrijk om te wete, want vergeet nie dat een baggermeule bekant al verleeje tijd is. Een museumstuk dat al een plek in het Nasjenaole Baggermuseum gekrege het!

Jan van der Vlies.